

Een geïllustreerde getuigenis van de armtierige prille jeugd van **Pierre De Geyter**, de componist van “**De Internationale**”, als rasechte Gentenaar in 1848 geboren in een eenvoudig arbeidersgezin uit de Kanunnikstraat, een zijstraat van de Kortrijksepoortstraat. Dit aan de hand van de beluikadressen in de stad waar hij tot zijn zevende jaar en ook een poos nadien nog even gewoond heeft.

E31

jehan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Uitleg over de schilderwerkjes op de gevel geschilderd in de **Kanunnikstraat 2-8** met thema's uit de geschiedenis van Gent, na Pierre De Geyter vanaf slide 25.

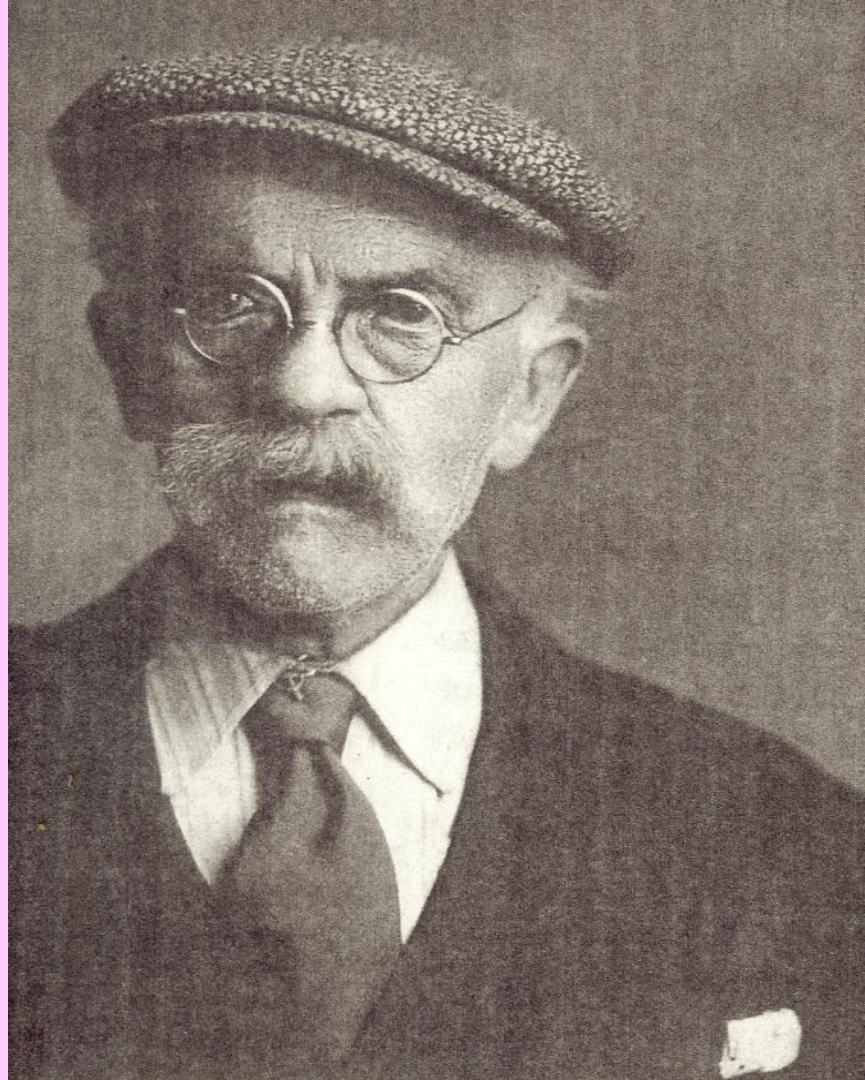
L'INTERNATIONALE

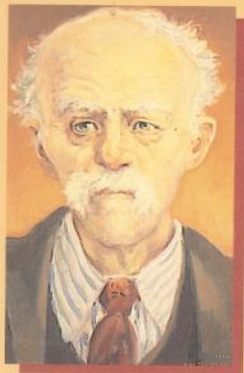
Musique de Degeyler

Paroles d'Eugène Pottier

Marche P

De-bout, les damnés de la ter-re. De-
-bout, les forçats de la fain. La rai-son tonne en son cra-
-tère, c'est l'é-rup-tion de la fin. Du pas-sé,
faisons ta-ble ra-se. Foule es-clave, de -bout', de -
-bout! Le mon-de va chan-ger, de base, nous ne som-
mes rien Soy-ons tout. C'est la lut-te - fi - na -
-le. Groupons-nous et de-main l'In-ter - na - tio -
- na - le se-ra le genre hu-main. C'est la lut-
-te fi-na - le. Groupons-nous et de-main l'In-ter-
- na - tio - na - a - a - le se-ra le genre hu main.

In dit boek een uitgave van AMSAB en het Masereelfonds, heeft men een gans onderzoek gedaan naar de roots van deze man, zijn ouders, grootouders enz. Maar reeds meer dan 5 jaar lees ik nog altijd op Wikipedia de dikke vette leugen dat zijn ouders afkomstig waren uit Frans-Vlaanderen. Zijn ouders waren afkomstig uit Vlaanderen (vader geboren Gentenaar en moeder in Menen) en zijn werk gaan zoeken in Frankrijk. Wie kan dit rechtzetten op Wikipedia? Men geeft de indruk dat zijn ouders Fransen waren en werk gaan zoeken zijn hier in Vlaanderen en zo zou dan Pierre in feite een Fransman zijn.

PIERRE DE GEYTER: HET GROTE LIED VAN EEN KLEINE MAN

Inmiddels is dit recht gezet op
Wikipedia. Dank u wel.

Ik vermoed dat dit
bewust is gedaan

Ook de Franse versie is nu aangepast,
want daar had ik
een beetje schrik voor,
de Franse chauvinisten
kennende!

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie:

Pierre De Geyter (Gent, 8 oktober 1848 - Saint-Denis (nabij Parijs), 26 september 1932) was een Belgisch componist. De Geyter is vooral bekend geworden dankzij het strijdlied "De Internationale", waarvoor hij de muziek componeerde. Zijn standbeeld staat bij het Museum voor Industriële Archeologie en Textiel te Gent.

(de oude versie) Zijn vader Adrien en zijn moeder Rosa Verbauwen **waren afkomstig uit Frans-Vlaanderen**. Zijn ouders gingen echter in Gent wonen, om er in de textielindustrie werk te vinden. Op zijn zevende woonde Pierre in de buurt van Rijsel (Lille). Zijn vader vond daar werk. Kleine Pierre ook, hoewel kinderarbeid al sinds 1841 verboden was. Hij werd draadjesmaker in een locomotiefabriek. Na zijn werk volgde Pierre de arbeidersavondschool, hij leerde er lezen en schrijven.

Kwartier 1. Petrus Christianus De Geyter, werd geboren te Gent op 8 oktober 1846 - geboorteakte 2547 - ten huize van zijn ouders in de **Kanunnikstraat**. Hij was de zoon van Adrianus De Geyter en Rosalia Julia Verbauwen; getuigen bij de geboorteaangifte waren: Petrus Durieu, oud 33 jaar, wever en Joannes Mestdagh, oud 24 jaar, dagloner. **De vader en de getuigen konden de aangifte niet ondertekenen "ongeleerd zijnde"**.

We willen hier graag even stilstaan bij de geboorteplaats van Pierre De Geyter. In de geboortakte staat het volgende vermeld: *"is gecompareerd Adrianus De Geyter, oud dertig jaeren, wonende in de Kanoningstraete, den welken heeft vertoond een kind van het mannelijk geslacht aldaer geboren..."* Duidelijker kon het niet, ware het niet dat wij in de telling van 1847-1856 vonden dat het huisgezin De Geyter-Verbauwen op 8 april 1847 van de **Lange Beenhouwersstraat 11** verhuisde naar de **Stalhofstraat 14** en daar bleef wonen, althans volgens dezelfde telling, tot juli 1850, **waarna het verhuisde naar de Reep 24**.

Gezien algemeen werd aangenomen dat Pierre De Geyter in de Stalhofstraat 14 werd geboren, hadden we dus enige twijfel wat zijn geboorteplaats betreft. Een eerste controle die we uitvoerden was het vergelijken van de geboorteplaats vermeld in de geboorteakten van zijn broers en zus met de woonplaats vermeld in de bevolkingsregisters. **Ook daar stelden we vast dat voor één broer de geboorteplaats evenmin overeenkwam met de woonplaats volgens de bevolkingsregisters**. Dit is onder meer het geval voor Edmundus De Geyter, geboren op 23 september 1850 - geboorteakte 2806 - in de 'Raepestraat', terwijl zijn ouders waren ingeschreven in de Reep 24. We vermoeden dus dat niet alle woonplaatsen werden genoteerd of aangegeven aan de Bevolkingsdienst en dat we moeten aanvaarden **dat Pierre De Geyter wel degelijk werd geboren in de Kanunnikstraat** te Gent.

Kwartier 2. De vader van Pierre De Geyter

Adrianus De Geyter werd geboren te Gent op 10 april 1818. Hij was de zoon van Robertus Joannes De Geyter (kw. 4) en Christiana Joanna Helin (Helyn) (kw. 5). Op 21 augustus 1844 - huwelijksakte 580 - huwde hij met Rosalia Julia Verbauwen: getuigen bij het huwelijk waren Petrus De Geyter, oud 24 jaar, dagloner, broeder van Adrianus; Joannes Van Geem, oud 30 jaar, timmerman, zwager van Adrianus; Petrus Aelterman, oud 44 jaar, schoenmaker, aangetrouwde oom van Adrianus en Franciscus Verbauwen, oud 42 jaar, metser, broeder van Rosalia Verbauwen. Bij zijn huwelijk was Adrianus nog soldaat bij het 7e regiment voetvolk en diende hij de toelating, dd. 14 juli 1844, hem verleend door kolonel van voorgenoemd regiment, voor te leggen. Rosalia Verbauwen was reeds ruim zeven maand zwanger bij het huwelijk. Het jonge paar ging een tijdje inwonen bij de ouders van Adrianus in de Bagattenstraat te Gent, waar hun eerste kind werd geboren.

De tijd van de jonge Pierre over voedsel. Het mees-
te voedsel in de steden was van een bedenkelijke
kwaliteit door de slechte bewaarmethodes en wijd-
verspreide vervalsingstechnieken. De melk werd
aangelengd met water, bloem werd vermengd met
kalk en brood woog zelden het opgegeven gewicht.
De vervalsing van eetwaren werd pas in 1856
wettelijk strafbaar.

Stamboom v/d familie De Geyter

Kwartier 3. De moeder van Pierre De Geyter

Rosalia Julia Verbauwen werd geboren te Menen op 19 februari 1821 (akte 38). Zij was de dochter van Constantinus Verbauwen (kw. 6) en Coleta Van Speybroek (kw. 7). Zij overleed te Lille (F) op 22 februari 1888, om 21 uur in haar woonst in de rue de Valenciennes, Cité Debailleux 1. De aangifte werd gedaan door Polydore Cassoret, straatzanger, 38 jaar oud, schoonbroer van Pierre De Geyter en Aimé Fruchart, dagloner, oud 65 jaar, beiden van Lille.

Hier staan we even stil bij de verwantschap tussen Rosalia Verbauwen en Paul Verbauwen. Als men min of meer vertrouwd is met de geschiedenis van de arbeidersbeweging in Gent, dan kent men de rol die Paulus Verbauwen daarin heeft gespeeld. In een notendop weergegeven: Paulus Verbauwen werd geboren te Gent op 9 oktober 1844 en is aldaar overleden op 6 december 1926, hij was katoenwever van beroep, later werd hij herbergier en uiteindelijk handelaar en ondernemer. Hij speelde een belangrijke rol in de uitbouw van de vakbondsbeweging van de wevers. Van 1870 tot 1875 was hij voorzitter van Vooruit, de weerstandsmaatschappij voor wevers. Hij was tevens redacteur van de Voorbode. In 1882 verliet hij de arbeidersbeweging ten gevolge van een conflict met Edward Anseele, hij was echter geen dissident in de zin van zijn vriend Pol De Witte.

Uit het huwelijk van Adrianus De Geyter en Rosalia Verbauwen werden geboren:

1. Robertus Joannes De Geyter, geboren te Gent 12 oktober 1844 in de "Bagattenstraat" (akte 2906).
2. Paulina Joanna De Geyter, geboren te Gent 29 augustus 1846 in de "Beinhauwer Straete" een niet meer bestaande straat in Gent, gelegen in de Brabantdam, afgebroken voor de aanleg van de Vlaanderenstraat (akte 2450).
3. Petrus Christianus De Geyter, geboren te Gent 8 oktober 1848 in de "Kanoningsstraete" (akte 2547).
4. Edmundus De Geyter, geboren te Gent 23 september 1850 in de "Raepestraat" (akte 2806).
5. Henricus Dominicus De Geyter, geboren te Gent 24 december 1852 in de "Nu Rozier Rogierstraat" (akte 3867). Het Bataviabeluik, was een van de meest verloederde wijken
6. Virginia Carolina De Geyter, geboren te Lille (F) 19 december 1856.
7. Adolphus De Geyter, geboren te Lille (F) 25 januari 1859.
8. Paulus Lambertus De Geyter, geboren te Lille (F) 12 mei 1861.

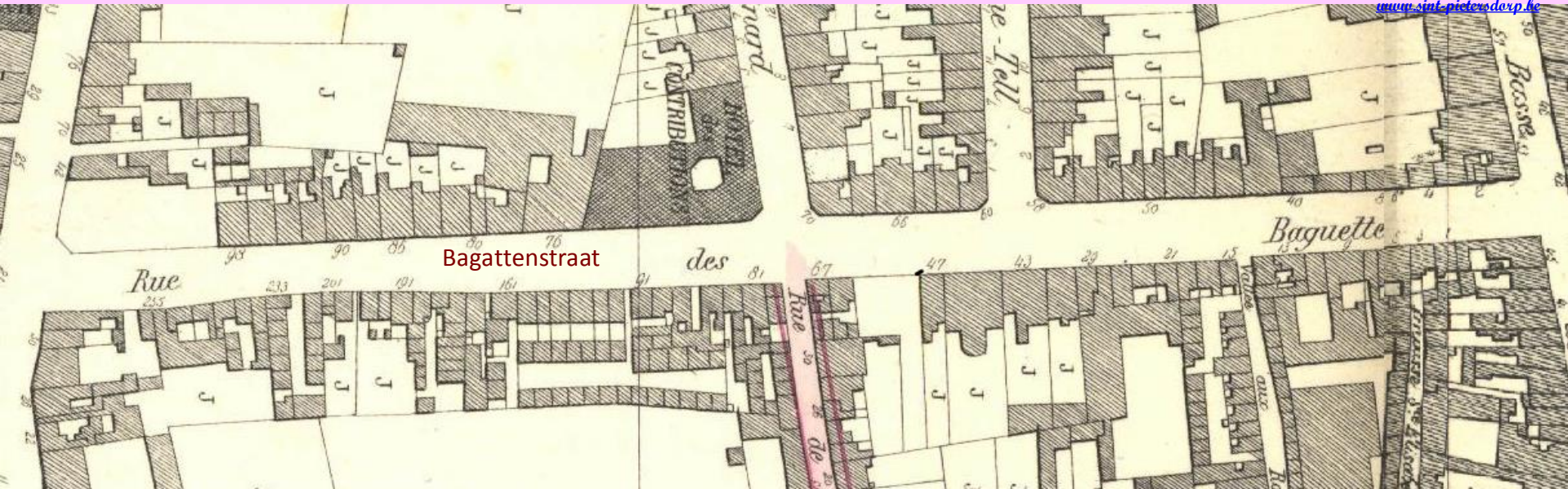
De plaatsen in Gent waar de ouders van Pierre hebben gewoond. Dit vanaf de geboorte van hun eerste kind Robertus in 1844.

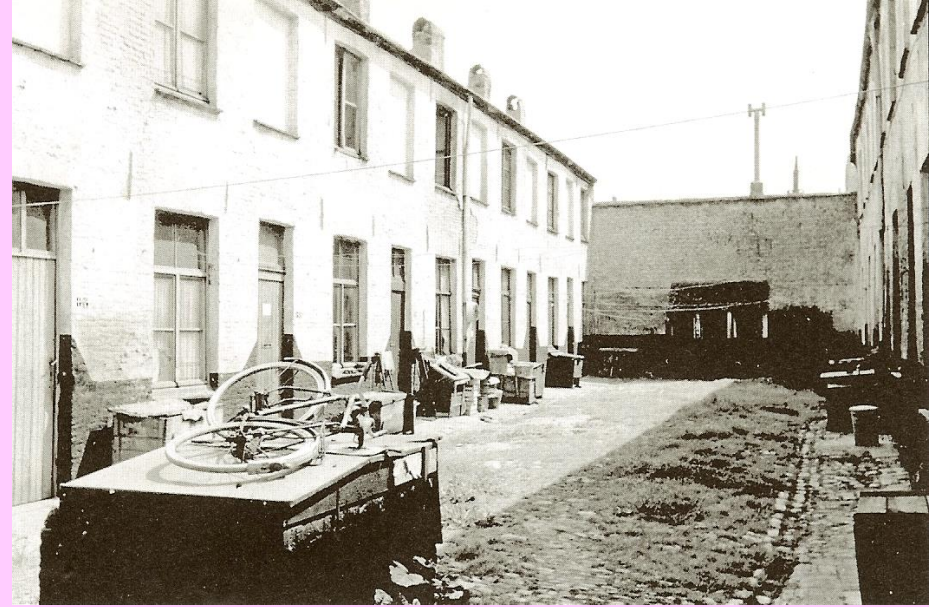
Hallo Wikipedia er waren hier 5 kinderen geboren!

Toen de oudste broer Robert van Pierre's ouders Adrianus De Geyter en zijn vrouw in 1844 geboren werd, hun eerste kindje, waren zij net 2 maanden getrouwd. Ze woonden in bij de ouders van Adrianus in de **Bagattenstraat**, toen nog een arbeiderswijk. Het huisnummer stond echter niet vermeld in de geboorteakte. De Bagattenstraat was voorheen de volkswijk van het toen onafhankelijk St.-Pietersdorp. Door de Franse revolutie werd het plattelandsdorp St.-Pieterssheerlijkheid, ondertussen geannexeerd met Stad Gent (1796), volgebouwd met fabrieken, fabriekjes en citeetjes. Wat we op de kaart wel opmerken zijn de talrijke beluiken in de straat. Hoogstwaarschijnlijk waren zij in één van deze gehuisvest.

Adrianus zelf had geen geluk gehad bij het trekken v/h lot en moest zijn legerdienst vervullen. Hij werd opgeroepen in de voetvolkkazerne in de voormalige abdij aan het St.-Pietersplein, ofwel de oude kazerne aan de Kattenberg. Het was toen belangrijk niet ver van de kazerne (werk) te wonen, want de fiets was nog niet uitgevonden.

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Foto's 1968 - Sfeerbeelden van "Petit Paris", in de volksmond *De Tiperie*, het laatste beluik als getuige van de grote arbeiderswijk van de Bagattenstraat. Gesloopt in 1970.

Gans de Bagattenstraat waar ze woonden zal 15 jaar later, nl. in 1861, gesaneerd worden en deze volksbuurt zal plaats moeten ruimen voor statige herenhuizen. Door de cholera-epidemie en zeer slechte kwaliteit van de woningen had het stadsbestuur besloten deze af te breken en de rooilijn een vijftal meter achteruit te leggen (rechterkant).

In de volkstelling van 1847 stond vermeld dat het gezin van Adrianus op 8 apr. 1847 verhuisde v/d **Lange Beenhouwersstraat 11** naar de Stalhofstraat 14 en in jul. 1850 vertrok naar de Reep 24.

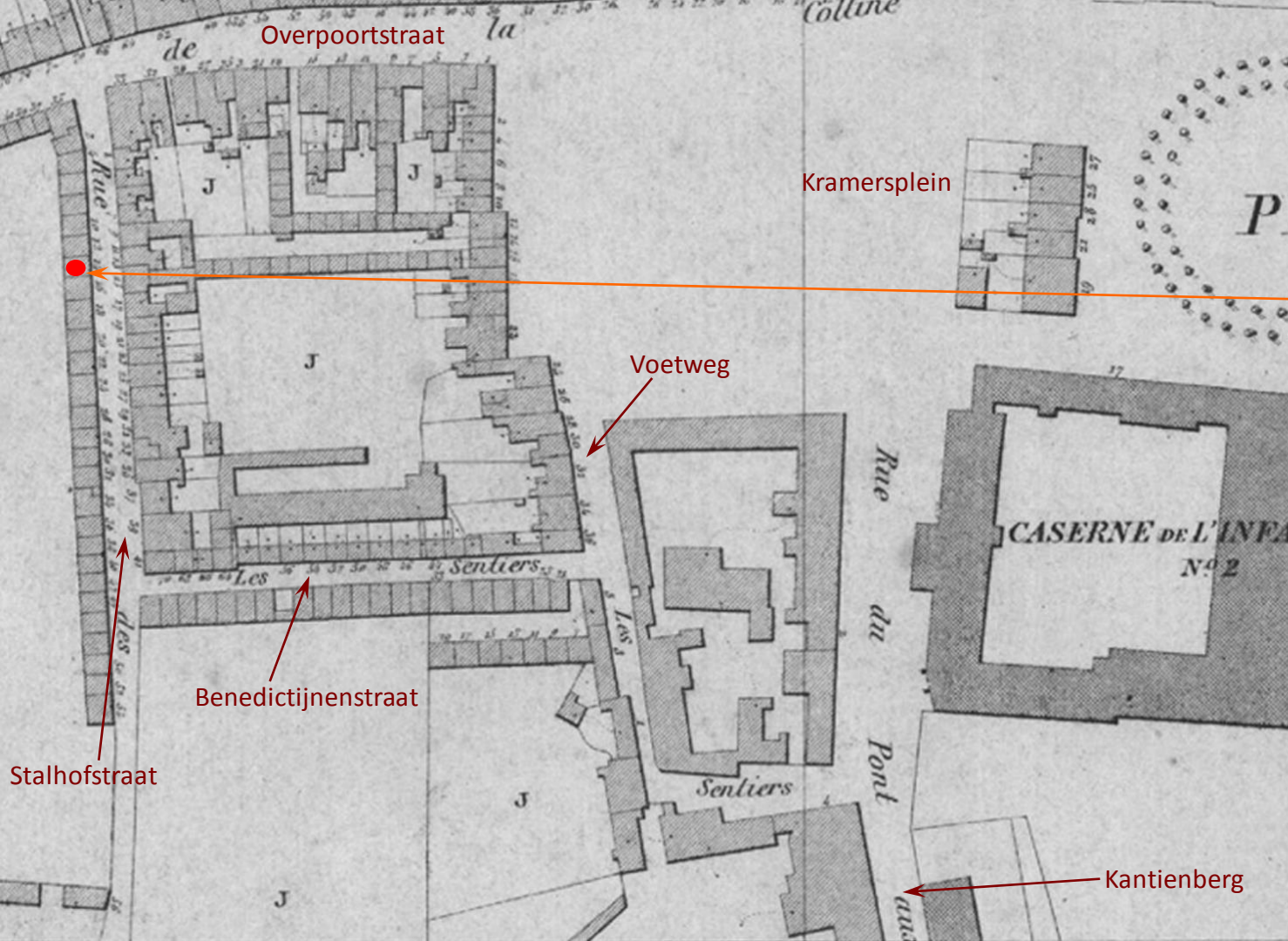
De **Beenhouwersstraat**, *rue des Bouchers* (waar hebben we dat nog gehoord), was een straat in de wijk Nederschelde. Om de straat v/d **Kleine** Beenhouwersstraat duidelijk te onderscheiden sprak men in de volksmond v/d **Lange** Beenhouwersstraat.

De ganze arbeiderswijk verdween van de kaart in 1883-'84 voor de aanleg v/d Vlaanderenstraat in het kader v/h Zollikofer-De Vigneplan om het Zuidstation met het stadscentrum te verbinden..

Op de kaart uit 1855 kunnen we duidelijk aantonen waar de familie in de Beenhouwersstraat nr 11 woonde. In een klein donker huisje beloken in een smal straatje. Het moet er vreselijk wonen geweest zijn qua hygiëne, want van huisvuilophaling was toen nog geen sprake. Dus heel goed te begrijpen dat ze daar weg wilden? Het moet er op zijn zachts gezegd... weinig goed geroken hebben.

Op de grotere kaart uit 1878 zien we de geplande aanleg v/d Vlaanderenstraat dwars door de volkswijk over de Nederschelde.

Vond de vader van Pierre ergens anders werk? Hij stond ondermeer bekend als dagloner, schipstrekker en spinner. In ieder geval zijn ze terug verhuisd op 8 apr. 1847 naar de **Stalhofstraat 14**. Dit was ook een arbeiderskwartier en waarschijnlijk was vader aan het werk in de **textiel-fabriek** vlakbij. Lang heeft hij en zijn familie er echter niet gewoond daar Pierre reeds in 1948 in de Kanunnikstraat werd geboren. Dus een klein anderhalf jaar.

In deze huizenrij in het Stalhof woonde de familie De Geyter. Beide foto's zijn uiteraard van veel later datum en de huizen aan de linkerzijde reeds onbewoond.

De **Jan Frans Willemsstraat** kwam pas rond 1910 in het verlengde te liggen v/d Benedictijnenstraat, die toen nog Voetweg heette. Daartoe diende een deel van de huizen langs het Stalhof toen reeds te verdwijnen.

Alle huizen zijn aan de linker straatkant zijn gesloopt en het studentenrestaurant kwam er in de jaren zeventig.

Pierre De Geyter werd in Gent geboren in de Kanunnikstraat. Op zijn geboorteaangifte stond echter geen nummer vermeld. Maar waar dan in de Kanunnikstraat?

Deze straat was maar half zo breed dan ze nu is zodat je mag spreken van een steegje en bevatte bovendien enkele zijbeluiken, wat je op één van de vlg. dia's zal bemerken. Ouderen spraken lang geleden over de Canonningberg. Aldus is het onmogelijk zijn geboortehuis te lokaliseren. We zien dat vele huizen nog geen nummer hadden op de kaart van 1855. Zeker is dat elk huis in 1846 geregistreerd stond gezien de volkstelling die toen werd uitgevoerd. Doch door de industriële revolutie van destijds en de immense woningnood voor arbeiders, rezen er chaotisch beluiken uit de grond zodanig dat de nummering niet meer bij te houden was. Was dat de reden dat dit niet kon vermeld worden op de geboorteaangifte? De vader van Pierre zal waarschijnlijk net als zijn vele lotgenoten niet kunnen lezen of schrijven hebben. En eerlijk gezegd, wie had ooit gedacht dat deze man, geboren in een cité, geschiedenis zou schrijven. De componist van de "Internationale", de hymne van de socialistische beweging! Door de armoede die er toen heerste zijn Pierre's ouders een zevental jaren later naar het noorden van Frankrijk (Rijsel) verhuisd in de hoop dat het daar toen ietsjes beter zou geweest zijn dan in Gent.

Op oudere kaarten uit de Franse periode stond de Kanunnikstraat vermeld als **rue des Chanoines**.

In 1925 schrijft Dr. Victor Fris in zijn boek **De Oude Straatnamen van Gent**:

Kanunnikstrate, of Canonynsstrate, was de vroegere naam van de (gewijzigde) Sint-Amandsstraat, vóór de veranderingen van 1847 tot 1851 aldaar aangebracht. Thans werd die naam bij vergelijking gegeven aan de straat die de Kortrijkse met de Metdepenningenstraat verbindt.

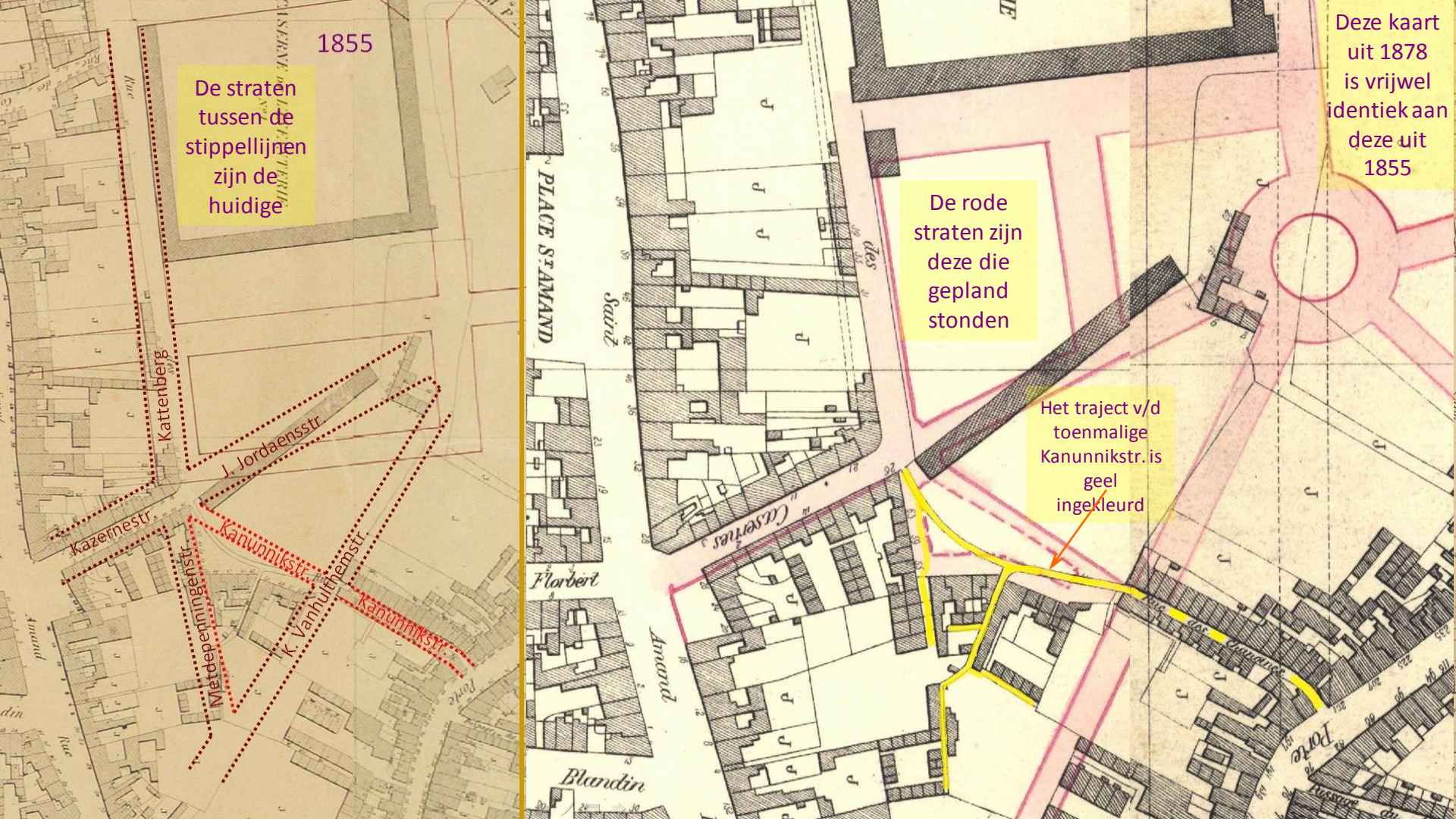
1855

De straten
tussen de
stippellijnen
zijn de
huidige

Deze kaart
uit 1878
is vrijwel
identiek aan
deze uit
1855

De rode
straten zijn
deze die
gepland
stonden

Het traject v/d
toenmalige
Kanunnikstr. is
geel
ingekleurd

1936

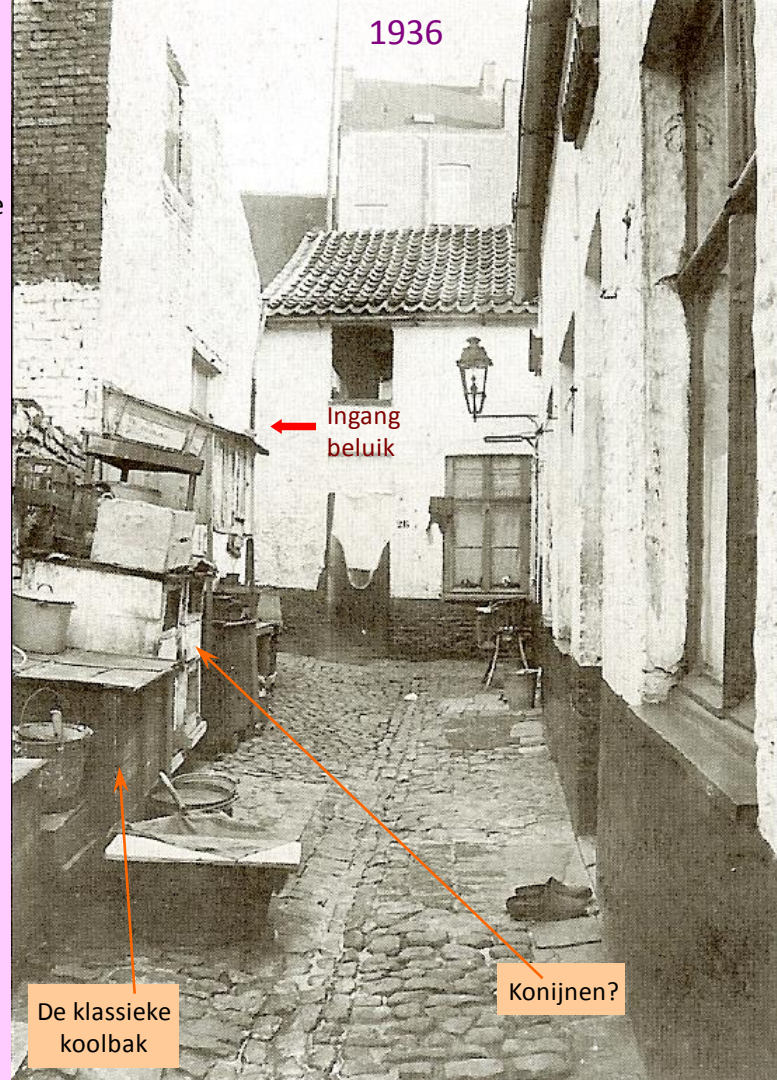
De ingang van het beluik Kanunnikstraat 14-26. Rechts naast de toegangstrappen een stadswaterkraan met een gereedstaande kan. Op deze foto uit 1936 kan men ook zien hoe sterk de Kanunnikstraat afhelde tussen de Van Hulthemstraat en de Kortrijksepoortstraat. Typisch voor de arbeiderswoningen uit die tijd waren de zwart geraspte gevels.

Tot begin de jaren 1960 waren deze huisjes nog bewoond.

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Was het in dit beluik dat Pierre geboren werd? Lang hebben zij in de wijk zeker niet gewoond. Was het te klein met zijn vijven? We moeten er naar gissen want het volgende kindje is geboren in de Raepestraat. Tussenin zijn ze zelfs nog voor enkele maanden gaan wonen in de wijk Nederschelde aan de Reep (werkte hij als spinner in de fabriek van Lousbergs aan de Reep?). Ook op de andere geboorteaktes vinden we maar geen huisnummers terug.

1936

Ingang
beluik

De klassieke
koolbak

Konijnen?

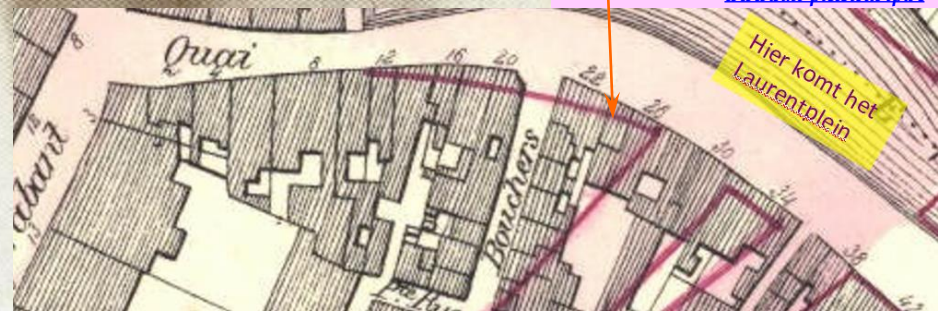
Deze locatie lijkt me voor de familie De Geyter wel een beetje te hoog gegrepen... Daarom zouden we er misschien wel mogen vanuit gaan dat het Raepstraat kan geweest zijn.

Beenhouwersstraat

Volgens het bevolkingsregister zou de familie De Geyter in juli 1850 hier naar de Reep op het n^r 24 verhuisd zijn. De geboorteaangifte van hun zoontje Edmond zegt nochtans dat deze in de Raepstraat ter wereld werd gezet in sep. 1850.

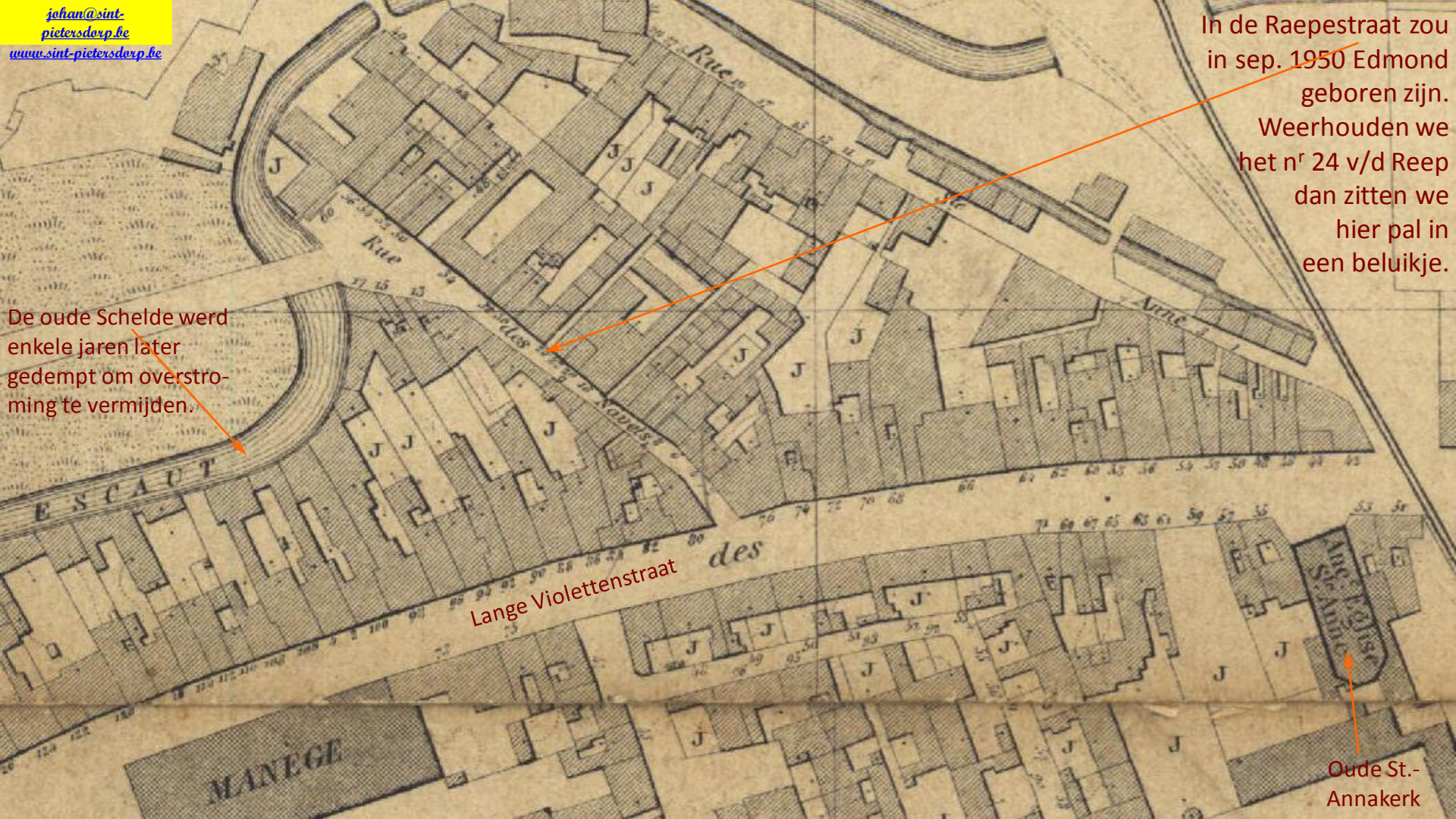
Was hier ooit sprake van een misverstand? *Raep* of *Reep* kunnen in het Gents misschien vrij goed op elkaar klinken... werd dit hier dan verkeerd genoteerd? Joost mag het weten.

jeahan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Geeraard de Duivelsteen.

Het was met regelmaat dat de Schelde (Reep) buiten of bijna buiten zijn oevers kwam te staan. In december 1872 was de tol zeer hoog.

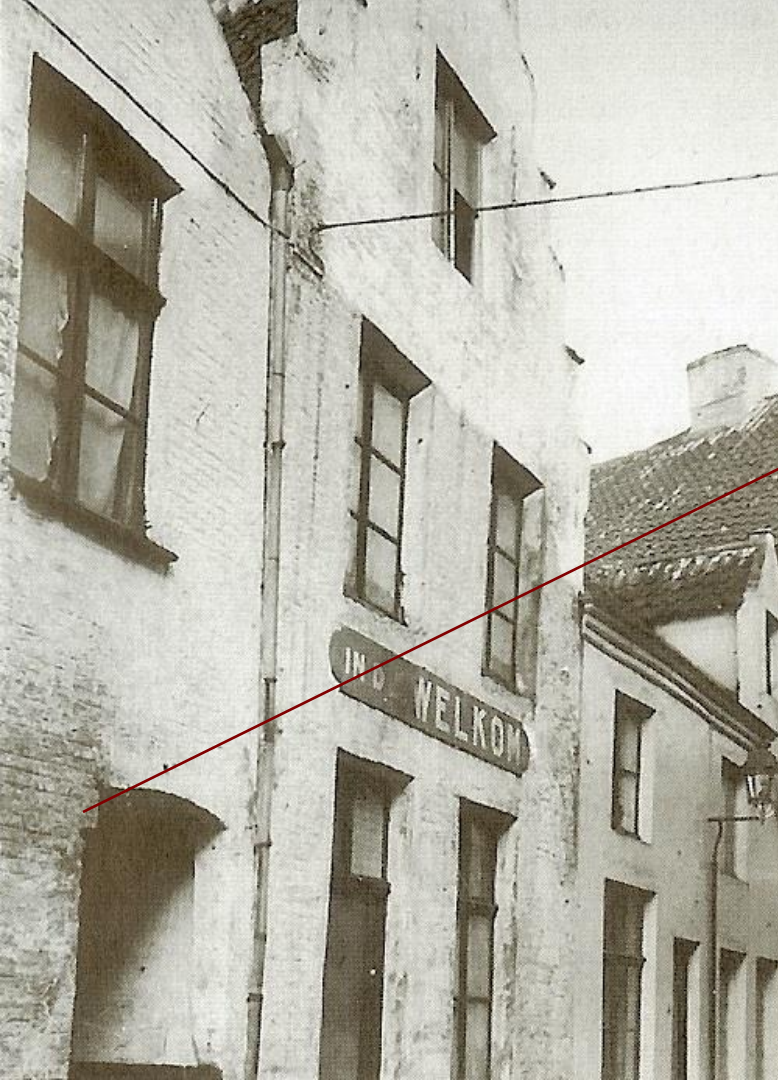

De oude Schelde werd enkele jaren later gedempt om overstroming te vermijden.

In de Raepstraat zou in sep. 1950 Edmond geboren zijn. Weerhouden we het n° 24 v/d Reep dan zitten we hier pal in een beluikje.

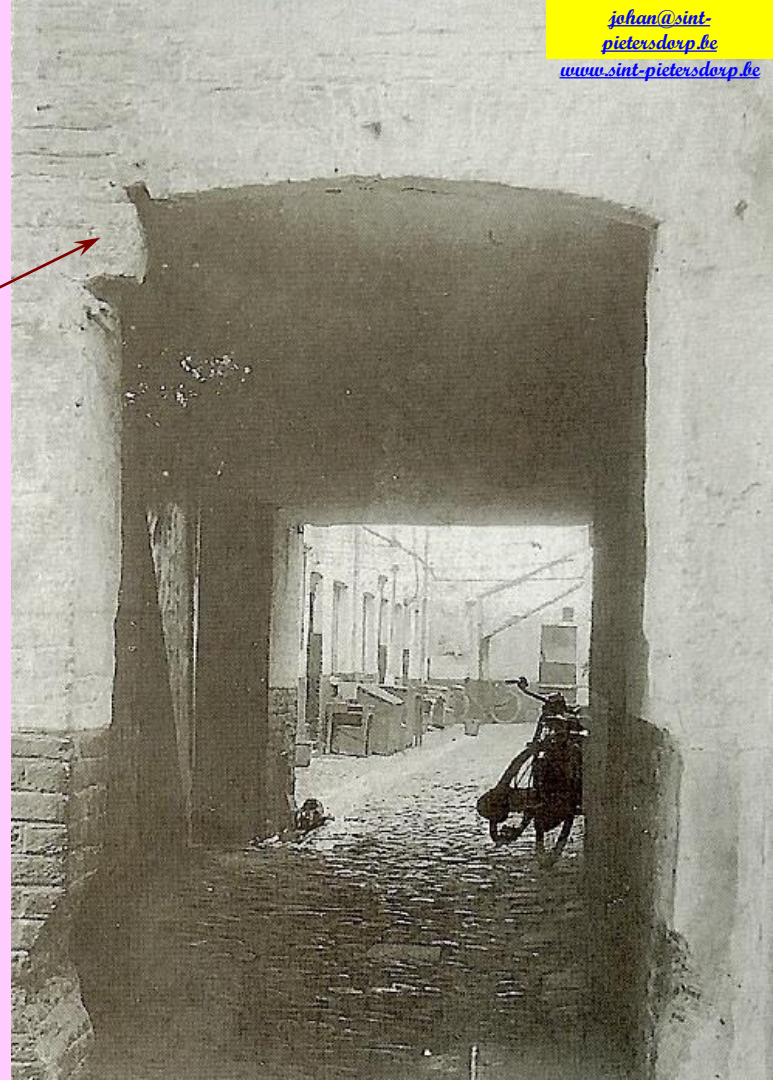
Lange Violettenstraat

Oude St.-Annakerk

In de Raepstraat, nu K. Antheunistraat, naast café *In de Welkom* ziet men in feb. 1940 de smalle overdekte ingang naar het 2,8m brede beluik, de n^{rs} 6 tot 32. De foto rechts biedt een zicht vanaf die ingang op de linker gevelrij van het beluik. Een aantal van deze beluikhuisjes werden reeds vermeld in de registers van het Hollands Kadaster afgesloten in 1828.

Dit soort citeetjes zal na 1850 niet meer mogen gebouwd worden, de breedte moest 3m zijn en geen overbouwde toegang meer.

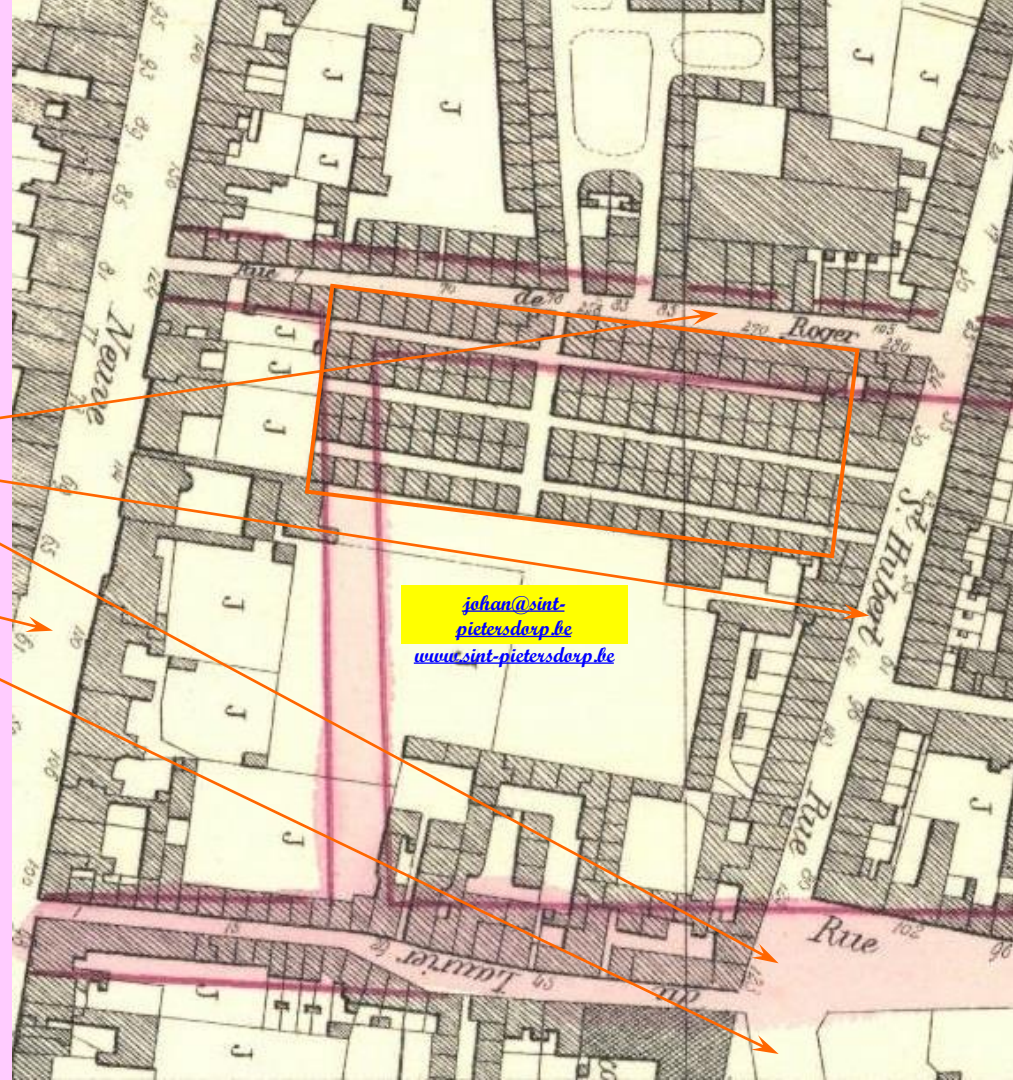

2 jaar later is Henri De Geyter geboren (24 dec. 1852), maar nu in één van de armste en ongezondste wijken van Gent, *Het Batavia-beluik*. Het beluik was gelegen langs de Rozierstraat. Een 15-tal jaar later waren er al plannen om de ongezondste wijk te saneren. Het bestond uit zeer kleine straatjes met een honderdtal huisjes (één kamer beneden en slapen was op vele plaatsen onder de dakpannen). Gemiddeld 5 personen voor een oppervlakte van 17 m². Heden is de minimumoppervlakte voor een studentenkamer 12m².

Van hieruit is het gezin met vijf kinderen naar Lille in Frankrijk getrokken.

Rozier
St.-Hubertusstr.
vroeger doorlopend
tot de Plateaustraat
St.-Pietersnieuwstr.
Guinardstr.

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

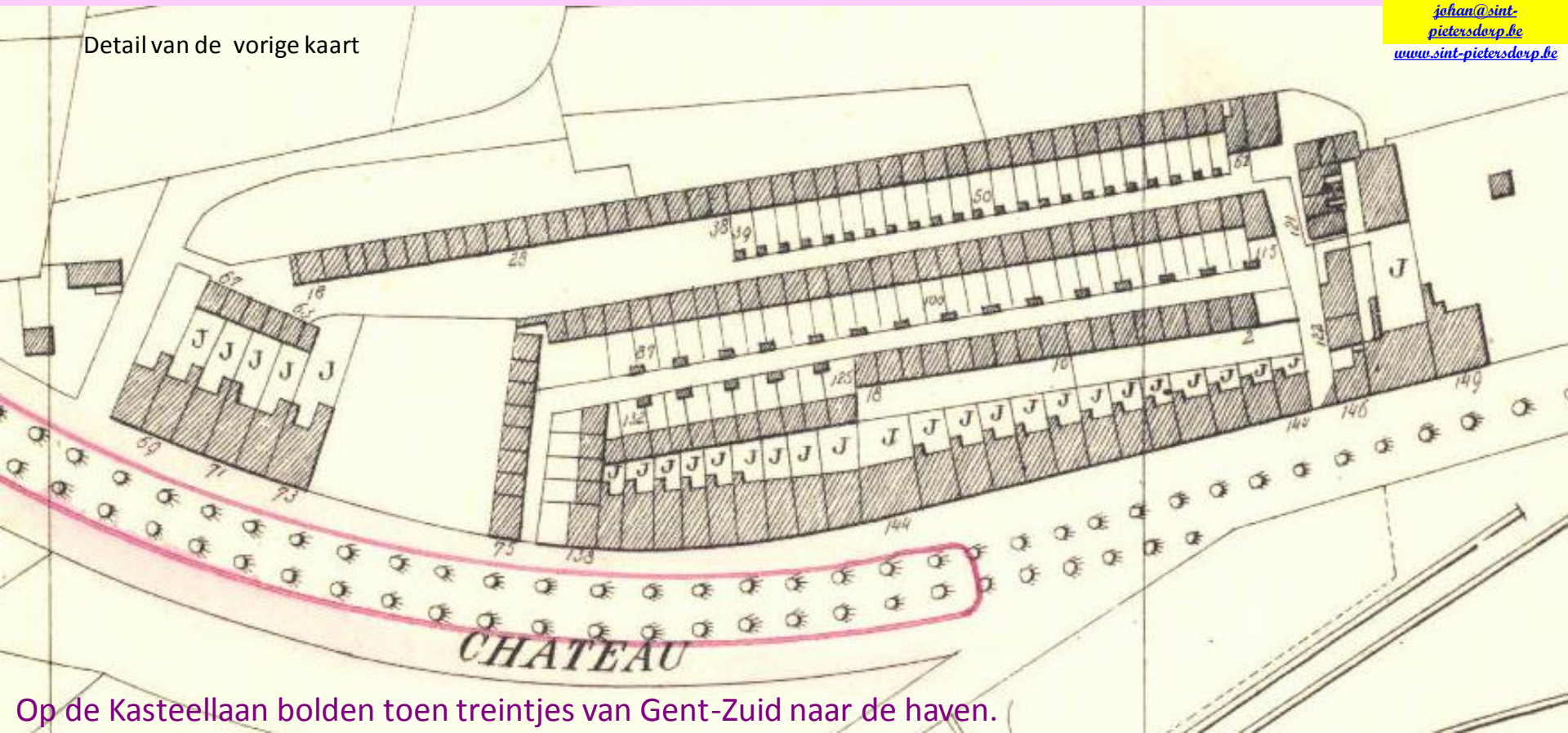

De woninkjes zullen vlug te klein geweest zijn voor het grote gezin en de levensomstandigheden waren er erbarmelijk. Stank moest niet te harden zijn geweest en opnieuw moest de familie met hebben en houden andere oorden opzoeken en zijn ze definitief vertrokken op 3 sep. 1855 naar een randgemeente van Rijsel in Frankrijk. Daar woonden zijn 3 nonkels en de grootvader van Pierre reeds 2 jaren.

Nog één keer is de familie teruggekomen naar Gent om de oorlog in Frankrijk (1870-'71) te ontvluchten die aan de gang was met Duitsland. Zij zijn gaan wonen aan de Kasteellaan n^r 158 (14 dec. 1870). Van de toen nieuwe wijk (1865) is van het beluik niets meer overgebleven. Enkel de burgerhuizen langs de **Kasteellaan** met hun achtertuintje (J op de kaart) zijn gebleven. Wat de reden was om te verhuizen, is gissen. Hier hebben ze maar een aantal maanden verbleven en zijn nadien verhuisd naar de Korte Krevelstege, zie vlg. dia.

Detail van de vorige kaart

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

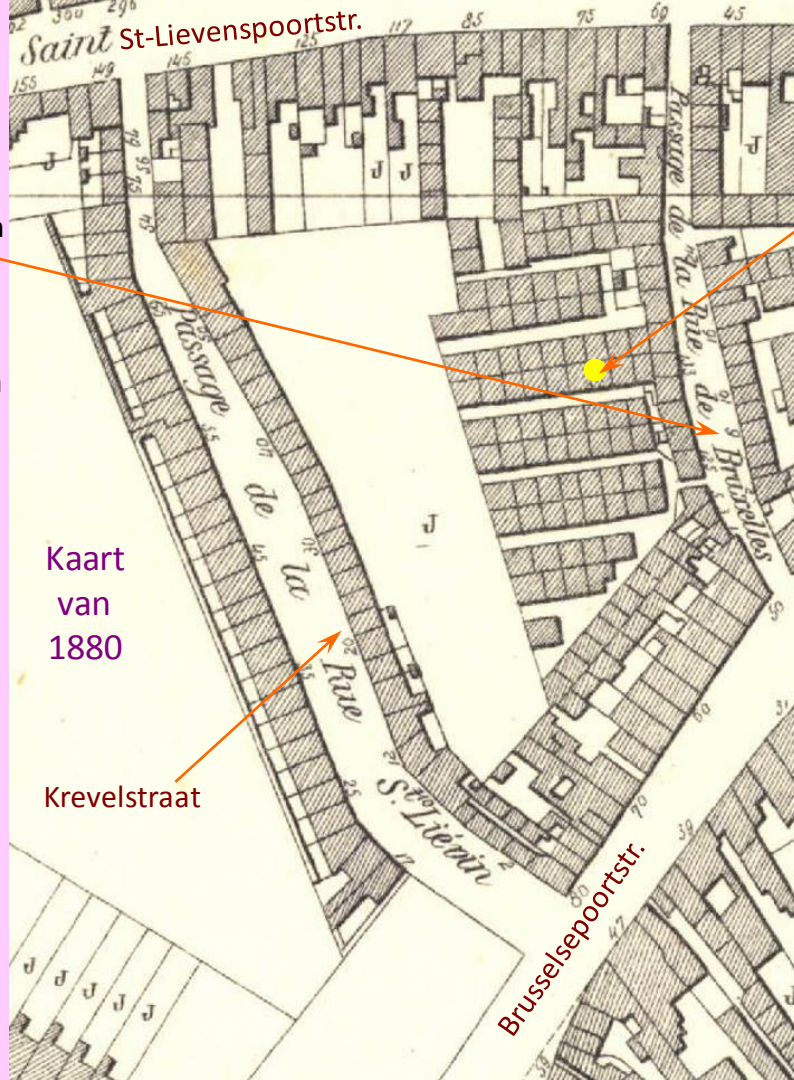
Op de Kasteellaan bolden toen treintjes van Gent-Zuid naar de haven.

Aannemer-bouwmeester J. B. Van de Capelle richtte circa 1825 op zijn eigendom, een stuk grond gelegen langs de **Korte Krevelsteghe** of de **Passage de la rue de Bruxelles** (heden de **Ommegangstraat**), een beluik-complex van 85 woningen op. Langs een open toegang tussen de voorhuizen kon men 59 huisjes bereiken. Dit deel werd de Grote Bosch genoemd en bestond uit 5 blokken rug aan rug gebouwde huisjes. Het andere gedeelte, Kleine Bosch (26 huisjes), was bereikbaar via een overdekte toegang.

De site waar Pierre De Geyter en zijn familie heeft gewoond, in de omgeving v/d St.-Lievenspoort, gedurende de Frans-Duitse oorlog (1870-'71). Als vluchtelingen werden ze hier opnieuw in Gent gehuisvest. Ook dit beluik is al lang verdwenen.

Kaart
van
1880

Krevelstraat

Korte Krevelsteghe 121, het huisje waar de familie De Geyter voor een korte tijd heeft gewoond vooraleer ze dan opnieuw, doch dan definitief, naar Frankrijk zijn verhuisd.

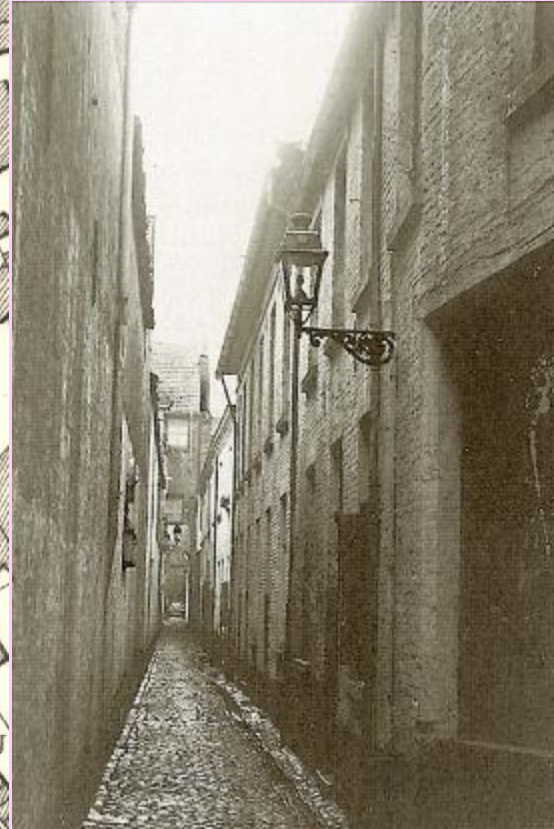

Foto - 1875, de beluikkoer n^{rs} 139-153 links en 155-167 rechts, nauwelijks 3,5m breed in voormeld cité. In de verte ziet men de daken v/d huizen langs de Lange Krevelstraat (heden de Krevelstraat). Boven de daken verheft zich het dak van het toen pas gebouwde **Huis van Barmhartigheid** v/d Zusters van Liefde tussen de Keizersvest en de Krevelstraat. Dit gebouw werd later een campus v/d Artevelde-hogeschool en wordt heden ingenomen door de BuBaO vzw Sint-Lievens-poort. Het beluikcomplex verdween kort na het nemen van deze foto.

Hier kan je duidelijk zien dat de familie De Geyter net zoals zeer vele lotgenoten in zeer slechte omstandigheden moesten leven. De ganse familie De Geyter is er komen wonen om aan de oorlog te ontsnappen. Pierre De Geyter was toen 22 jaar en Paulus het jongste kind 9 jaar oud. Zouden zijn nonkels en hun grootvader ook meegekomen zijn, en waar woonden zij dan?

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Met het hele gezin woonde moeder en vader De Geyter hier in een gelijkaardig huisje dat bestond uit 2 kamers.

De koer van het beluik Korte Krevelsteghe 139-167 palend aan de koer waar de familie De Geyter verbleef.

Wat heel dit verhaal nu net zo sterk maakt is een geschreven getuigenis van de jongere broer Adolphe van Pierre welke pas jaren nadien bij Pierre terecht is gekomen. In dit eigenhandig schrijven bekent Adolphe dat hij onder druk van de omstandigheden gelogen heeft over het auteurschap van de Internationale.

Deze brief kwam pas in de handen van Pierre na de bevrijding in 1918 en was een doorslaggevend bewijs voor de rechtbank zodat Pierre op een leeftijd van 74 jaar, of 10 jaar voor zijn dood, uiteindelijk in zijn eer kon gesteld worden.

De brief, uiteraard in het Frans geschreven, wordt bewaard in de gemeentelijke bibliotheek van St.-Denis (F).

Hiernaast heb ik hem zo goed als mogelijk vertaald in de bewoording zoals Adolphe het oprecht heeft neergepend.

Adolphe De Geyter werd in Lille (F) geboren wat een heel andere wending aan de Internationale zou hebben gegeven, het chauvinisme van de Fransen kennende.

Ere wie ere toekomt!

Lille, 27 april 1915

Beste broer,

in de verschrikkelijke beroering die we doormaken, niet wetend hoe het zal eindigen, heb ik aan uw schoonbroer Dubart deze brief overhandigd met de verklaring die ik u zelf zou hebben gedaan mocht ik op uw verzoek naar Parijs zijn gekomen.

Bij deze :

Ik heb nooit muziek geschreven, laat staan de Internationale. Als ik een papier heb ondertekend, was dit omdat het was opgesteld door Delory die me in het atelier kwam opzoeken. Zoals je weet, werkte ik voor de stad en omdat Delory burgemeester was, durfde ik hem niets te weigeren uit angst voor ontslag.

En zoals u zei, dat u de muziek van de Internationale ondertekende met de signatuur "De Geyter", en dat wij alleen u een dienst konden bewijzen.

Ik dacht nooit dat ik zo misdeed door dit document te ondertekenen, en bovendien vertelde hij me niet waartoe dit diende.

Als ik je dit schrijf, is dat omdat we niet weten wat er kan gebeuren. Geef me hier niet de schuld van.

Mocht ik je deze verklaring in eigen persoon hebben kunnen mededelen, zou ik heel blij zijn geweest.

gesigneerd Adolphe De Geyter

Uitleg over de schilderwerkjes op de gevels in het begin van de Kanunnikstraat over thema's uit de geschiedenis van Gent.

johan@sint-pietersdorp.be

www.sint-pietersdorp.be

johan@sint-pietersdorp.be

www.sint-pietersdorp.be

Vroeger waren het de steden die het voor het zeggen hadden. Rond de steden had men stadsmuren opgetrokken en wallen gegraven. Om zich te verdedigen richtte men een stadsleger op. Deze muurschildering had men ontdekt in de Leugemeete in de Brugsepoortstraat

Retro-boot de **Bargie**. Men kon er in die tijd lekker genieten van een bootreis, zelfs met een maaltijd, op het kanaal tussen Gent en Brugge.

Met de trein, het nieuwe vervoermiddel, luidden de spoorwegen het einde van de Bargie in na meer dan 200 jaar.

johan@sint-pietersdorp.be

www.sint-pietersdorp.be

Keizer Karel's laatste trip in **Gent**. Hij had er te lijden van de reuma en stierf enkele jaren later in Spanje.

De verlostang van Jan Palfijn

Een collectebus.
Voor armen werd er
omhaling gedaan en
kon je geld bovenaan
insteken. Zoals je ziet
kon je er geen geld
laten verdwijnen. Het
werd gelood door
ambtenaren

Jan van Gent

johjan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Ook wezen uit de
18^e eeuw hadden
een beste kostuum

Bloemen verwijzen ernaar dat wij het centrum waren van de bloemenweek en verkoop. Ik denk aan de Kouter, de Gentse Floraliën en de vele bloemisterijen ten tijde rond Gent.

Het nieuwe stadslogo. Dit naar aanleiding van de discussie erover in de gemeenteraad die de Maagd van Gent na eeuwen liet vervangen.

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Eén van de vijf overblijvende fakkeldovers uit Gent

In het Gravensteen waren er voor 1880 nog meerdere fabriekjes en huisjes. De huisvesting was er erbarmelijk en zeker niet iets om over naar huis te schrijven. Tegen de buitenmuur waren er huizen gebouwd.

De Leiekant gezien vanaf de Bijlokekaai. Nog altijd te herkennen aan 2 gebouwen, de kapel en de vroegere textielfabriek, nu een deel van de Arteveldehogeschool.

Dit is de tijd voordat de Coupure bestond en hier het einde van de Brugse Vaart was. De Bargie kwam aan met hevige wind uit Brugge. Alle goederen moesten van de grote schepen worden gelost en zo verder in kleinere bootjes vervoerd worden langs de Waldam, via het Rabot en de Lieve naar het centrum. Rond 1755 zal het een groot feest geweest zijn toen de Coupure werd gegraven en dus de goederen direct via de Leie tot in het centrum konden verscheept worden.

De lakenververs aan het werk. Gent stond in de middeleeuwen aan de top in de textiel.

De Noormannen in Gent

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Hoe werd vroeger officieel nieuws medegedeeld. Met de trommel, de ratel, de trompet enz... werd aandacht gevraagd. De buurt kwam bijeen en de laatste woorden waren... *en men zegge het voort.*

Ieder haventje had zo wat zijn eigen activiteiten, dat bewijst de grote kraan die tot in het begin v/d 19^e eeuw dienst deed. Het Lievekanaal was hier aan de Lievekaai breder om de schepen de mogelijkheid te geven rechtsom te keren. De versmalling gebeurde halfweg de 19^e eeuw.

De Kattenberg was vroeger de Lange Kazernestraat. De Kattenberg verwijst naar het hoogste punt van Gent waar vroeger ook kanon-nen opgesteld stonden en voor de kanonnen stonden de **catten**. Manden gevuld met zand om zich te beschermen tegen het vijandelijk geschut.

De Gentse Witte Kaproenen (naar het wit hoofddeksel dat ze droegen), een soort militie, hadden toen niet het imago van de huidige politie. Ze sloegen soms alles kort en klein wat buiten de wet was geproduceerd. Later werd deze militie afgeschaft want ze waren redelijk misdadig.

Orde der Tempeliers.
Waren niet zo vredelievende ridders. Later werd de orde afgeschaft door de paus.

Steekspelen van ridders in de middeleeuwen.

Meneer Guillotine vond het humaner te onthoofden met dit toestel, de Guillotine die veel efficiënter werkte dan de bijl. Soms moest men meerdere keren op de nek inhakken eer het hoofd in de mand viel. Tijdens de Franse revolutie heeft het toestelletje zijn efficiëntie bewezen. Duizenden werden ermee onthoofd. Hier in Gent was de laatste rond 1850 als ik me niet vergis.

johan@sint-pietersdexp.be
www.sint-pietersdexp.be

Torens uit het centrum van Gent

Een sleutel, de slotenmakers. Verwijzing naar één v/d 52 gilden in Gent.

Voor de Franse tijd had iedere stad bijna zijn eigen maten en gewichten. Om een eerlijke handel te hebben werden in de IJkmeesterstraat deze meettoestellen geijkt zodat foefelen uitgesloten werd. Toen ik een kleine jongen was moesten vele toestellen nog gecontroleerd worden en gelood. Dit zijn 2 inhoudsmaten uit de late middeleeuwen die nog te zien zijn in het Stam.

jehan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Van waar de spreuk “Hij is van het Lam Gods geslagen”? Was het door de eerste maal het Drieluik van het Lam Gods te zien in de St.-Baafs-kathedraal?

De windwijzer op ons belfort. En wat is er nog gekend tot in het buitenland?
Ja het lekkere bier “De Gulden Draak”.

Terwijl we een deel van Frankrijk waren geldden toen natuurlijk hier ook de Franse wetten. Vele onroerende goederen van kloosters werden aangeslagen en openbaar verkocht. Hier het klooster van de Recolletten. Op deze plaats kwam later het Justitiepaleis te staan.

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Keizer Karel was de keizer die veel Gentse stadsrechten ontnam.

We bezaten vroeger 3 begijnhoven. Het groot begijnhof, klein begijnhof en het begijnhof in de Houtlei. Later nog één toen de begijntjes moesten vertrekken en ze naar het nieuwe begijnhof in St.-Amandsberg trokken.

Een verwijzing naar de zeer vele kloosters (paters en nonnen) die er waren in Gent. Het was niet voor niks dat de Oostenrijkers de afschaffing hadden bevolen van enkele ordes, en andere zouden volgen. Later in 1794 toen we allen Fransen waren en deze de idealen (?) met de paplepel binnen kregen werden alle kloosters en kerken afgeschaft. De goederen werden aange-slagen en de gebouwen openbaar verkocht tot Napoleon het concordaat met de paus had gesloten en ze terug kloosters mochten openen, maar van schade vergoeding was geen sprake. Men moest terug van nul beginnen.

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

De Napoleontische poort ofwel de Kortrijksepoort. Deze bevond zich ongeveer op het kruispunt Kortrijksesteenweg – Ch. de Kerchovelaan – IJzerlaan. Ze verdween kort na 1860 met de afschaffing van de tolrechten en het opdoeken van de vesten. De poort kan je nog bekijken aan een kasteel in St.-Denijs-Westrem.

De gouden Carolus een verwijzing naar een munt ten tijde van Keizer Karel.

Op de hoeken van ons belfort staan de torenwachters op uitkijk tegen gevaar, brand en ontij; dit reeds sinds in de vroege middeleeuwen. Voor de bouw v/h belfort deed de St.-Niklaastoren dienst als uitkijkpost.

Met de Franse revolutie werden de Gilden afgeschaft (geen vakverenigingen meer). Hier het symbool van de Pijnders, zeg maar Dokwerkers.

Deze kraan is nu een museumstuk terwijl vele andere kranen reeds naar de sloop werden gebracht.

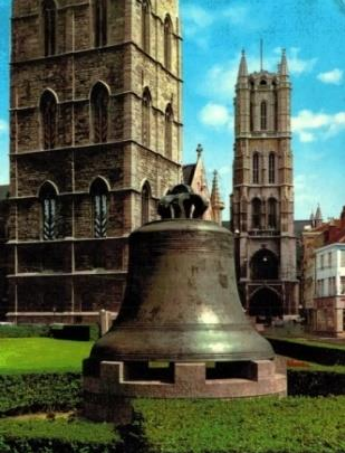
De Dulle Griet was in Oudenaarde achtergelaten en toen ze het nodig hadden en deze terug naar Gent brachten bleek het ondertussen waardeloos te zijn. Toch een raadsel waarom ze dit 2000 kg zware kanon nog 300 jaar bleven bewaren.

Toen de Belgische staat het postwezen invoerde mocht er geen briefwisseling meer vervoerd worden met de privékoetsen. In Gent had je 4 postbussen. Hun aantal bleef maar groeien tot diep in de jaren zeventig. Geleidelijk is deze toestand terug aan het komen door het E-mailverkeer.

Gent had het recht taksen op te leggen op het vervoer van graan op Leie en Schelde. Het graan moest gestapeld worden in de vele stapelhuizen van de stad en dan verkocht worden op de Korenmarkt. 2 huizen op de Graslei herinneren ons aan deze tijd.

Toen Klokke Roeland elektrisch werd aangedreven in 1914 is deze na een zekere tijd gebarsten. Lang wisten ze niet hoe dit kon gebeuren. Na jaren werd er een nieuwe klok gegoten en kwam de gebarsten Klokke Roeland niet ver van de St.-Niklaaskerk te staan, nl. in 1948. Nog eens ongeveer 50 jaar later, nl. in 2000 kon men de gebarsten Klokke Roland herstellen. Deze kreeg zijn oorspronkelijke plaats terug en de nieuwe hangt daar nu in de betonnen preekstoel.

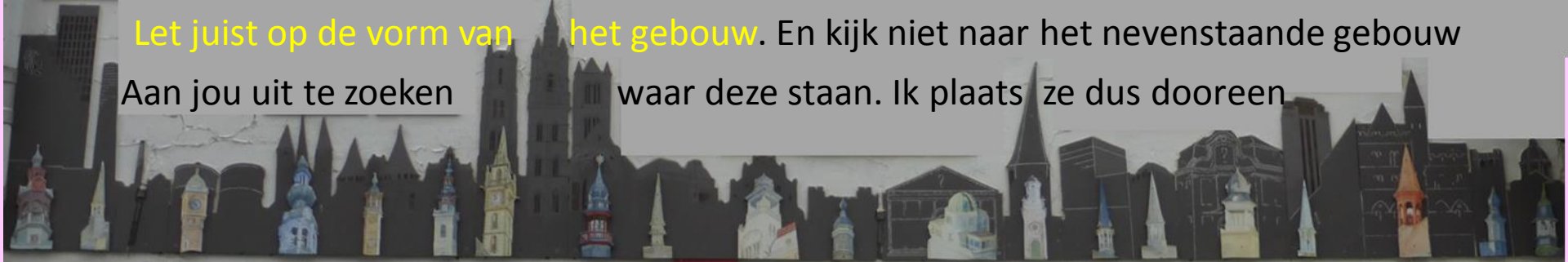

Ik was even op bezoek in Lier en er kwam iemand van vreemde afkomst me iets vragen. Waarom zie ik hier in Lier overal Schapenkoppen. Ik kon haar dit uitleggen **omdat ik daar juist iets over gelezen had** en ik vertelde haar dat de inwoners van vele steden een symbolische bijnaam kregen, bvb. in Brussel zijn het de **stroppen**. Heel in het kort legde ik dit uit waarom ze dit symbool hebben. **Het kwam gewoon omdat de verantwoordelijken voor de opstand tegen Keizer Karel tot de strop werden veroordeeld.**

johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Let juist op de vorm van het gebouw. En kijk niet naar het nevenstaande gebouw
Aan jou uit te zoeken waar deze staan. Ik plaats ze dus dooreen

Silhouet

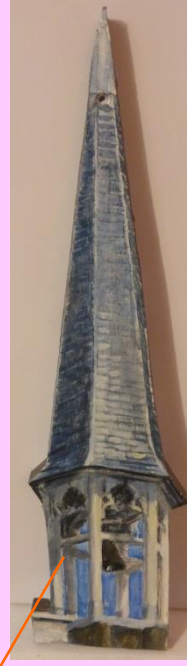
Belfort / Ekkergermkerk / kristaltoren van de Arteveldehogeschool aan de Muinkschelde /
torens van de Vlaamse overheid aan het station / St.-Jacobskerk /
watertorens op de Kattenberg / ronde schoorsteen / vierkante schoorsteen / rabot /
St.-Baafs / gravensteen / Vooruit / boekentoren / NTG / St.-Niklaaskerk /
Bond Moyson op de Vrijdagmarkt / St.-Annakerk / aula / mammelokker / St.-Michielskerk /
Gerard duivelsteen / St.-Pieterskerk

[johan@sint-
pietersdorp.be](mailto:johan@sint-pietersdorp.be)
www.sint-pietersdorp.be

Vlg. dia's zijn vooraan de torentjes uit Gent en 1 is deels het torentje kwijt, toch herkenbaar

Academiestr. Augustijnenkerk / begijnhof / Brusselsepoortstr. kapel / Jezuïtenkerk in de Posteernestr. /
 Karmelieten Burgstr. / Kortrijksepoortstr. kapel / klooster op het
 St.-Pietersplein / Korenmarkt / Meulestede / Molenaarsstr. /
 Ottogracht / vooruit 1 / sterrewacht unif /
 Tweebruggenstr./ vooruit 2 /
 klein begijnhof Lange Violettestr. /
 St.-Pietersstation /
 zusters van liefde Nederpolder
 enkel te zien vanuit de Erpelsteeg

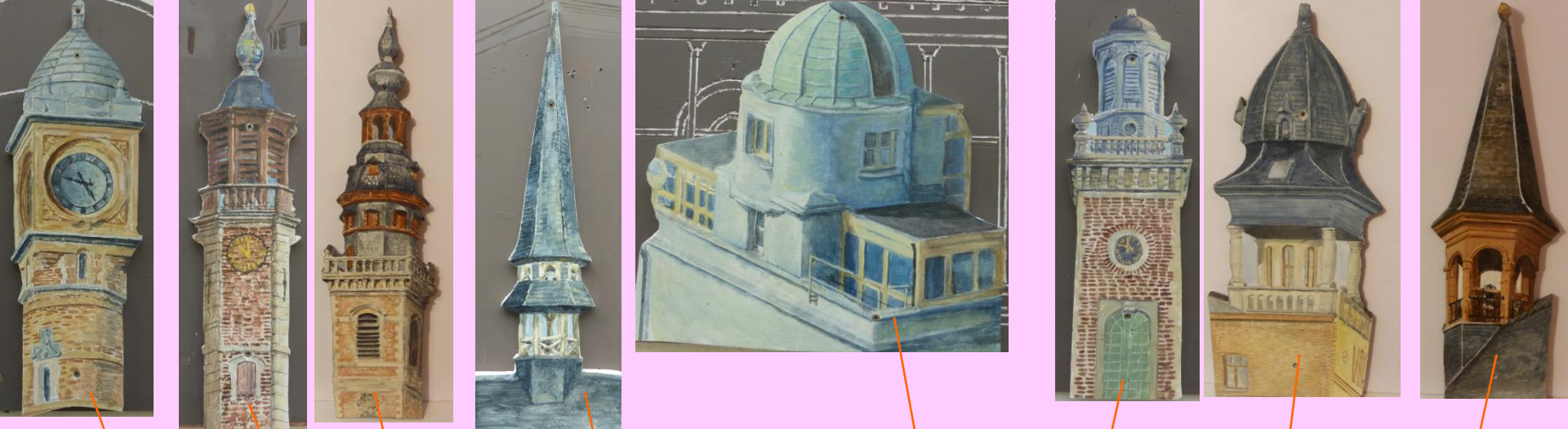
johan@sint-pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

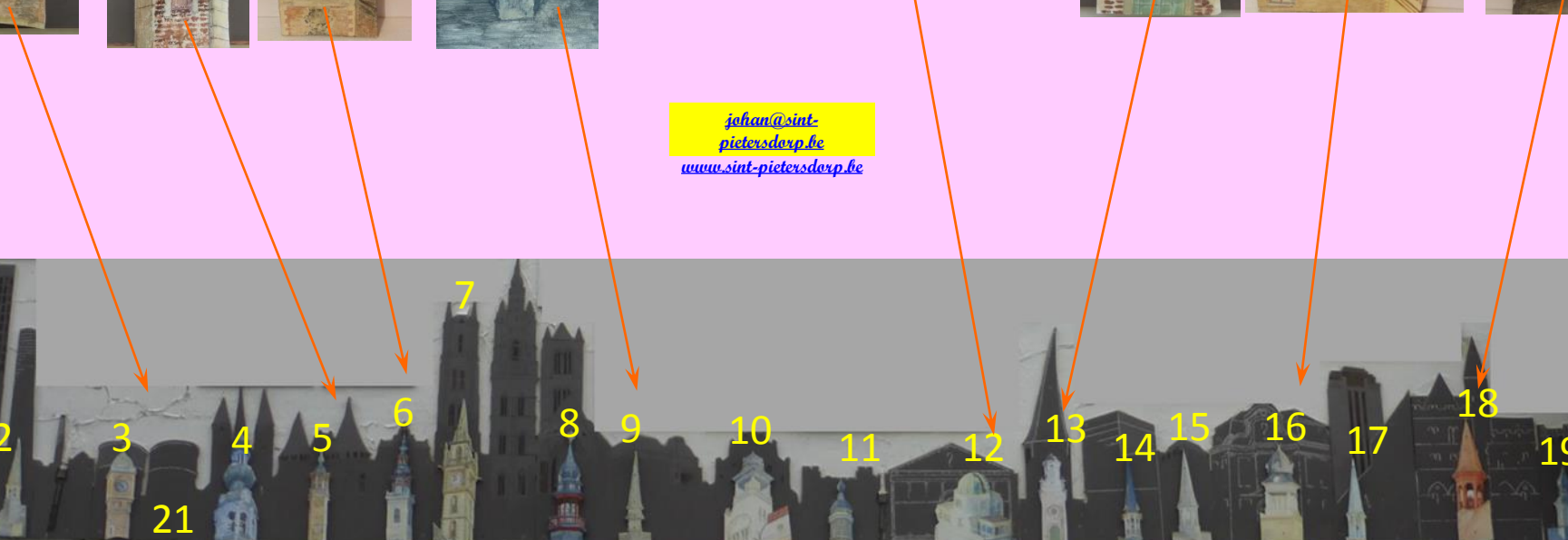

johan@sint-
pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

johan@sint-
pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Einde E31

johan@sint-
pietersdorp.be
www.sint-pietersdorp.be

Beste, we kunnen natuurlijk maar laten zien wat we hebben uit jouw buurt, heb je geen geluk dan kan je er vrienden misschien plezier doen met deze website. Ook ons doe je er een groot plezier mee. In dit wereld wijd web zijn wij niet gemakkelijk merkbaar. Vermeld zeker ook [E23](#) over straatnamen na de start.